

CO BY MĚL PREMIÉR P. FIALA VĚDĚT

O projevu premiéra P. Fialy ze dne 22. června už toho bylo napsáno dost a ne, že by to byly zrovna pozitivní komentáře. Většina z nich se zabývá tím, co P. Fiala řekl o naší ekonomice a o energetice. Celá řada těchto komentářů ho usvědčuje ze lži.

Autoři těchto komentářů usvědčují P. Fialu z toho, že buď vědomě klame občany, kterým má sloužit, nebo klame občany z nevědomosti, což je tragické, protože má celý rozsáhlý tým lidí, kteří mu mají poskytovat nezbytný a věrohodný servis. No a jakýkoliv zlotřilý, hloupý a nevědomý premiér v kterémkoliv státu je tragédií pro každý národ.

Většina komentátorů tohoto projevu se zabývala zejména problematikou energetiky a plynárenství. Já se chci zaměřit na to, jak premiér Fiala hodnotí roli Ruska a jeho vliv na naše (a nejen naše) současné problémy.

Již si pomalu zvykáme na to, že vším, co je špatné, vším co nás ohrožuje, vším co nám snižuje životní úroveň atd., atd., za to vše může, v kontextu s válkou na Ukrajině, Putin. To ostatně zaznělo i v uvedeném projevu, kde P. Fiala řekl: „*Do Evropy se tak po desítkách let opět vrátila válka. A to se všemi důsledky nejen pro Ukrajinu a její obyvatele, ale také pro okolní země, pro Evropu a pro celý svět. Rusko totiž vede války dvě. Ta první je vojenská a týká se nyní území Ukrajiny. Tou druhou je morálně-ekonomická válka a jejím cílem jsou země západního světa. Tedy i Česká republika. Rusko se netají tím, že chce oslabit demokratické země, způsobit jim ekonomické obtíže, podnitit sociální problémy, narušit důvěru lidí ve stát a způsobit celkovou politickou nestabilitu. Jinými slovy: Rusko nás chce učinit slabými a tedy vydíratelnými.*“

Obecně k té první i k té druhé válce je nutné zdůraznit, že každá událost má své příčiny a teprve poté následují důsledky. Jednoduše řečeno, nic nespadne „z nebe samo od sebe“.

Tak se pojďme podívat, co předcházelo té **první válce**, kdy RF 24. února 2022 napadla Ukrajinu.

Prolog:

1990 – při rozhovorech o sjednocení Německa se ze strany představitelů západních mocností dostává prezidentovi SSSR Michailu Gorbačovovi ujištění o tom, že NATO se nepohne ani o palec na východ;

Mezihra:

a) faktická realizace výše uvedeného slibu:

1999 - ČR, Polsko a Maďarsko oficiálně vstupují do NATO;

2004 - Litva, Lotyšsko, Estonsko, Rumunsko, Bulharsko, Slovensko, Slovinsko se stávají členy NATO;

2009 – Chorvatsko a Albánie jsou přijata za členy NATO;

2016, 2018 - Jsou postupně rozmístěny raketové základny NATO v Rumunsku a Polsku;

2017 – Černá Hora se stává členem NATO;

2020 – Severní Makedonie je přijata za člena NATO;

2002 – USA odstupují od smlouvy o nerozmísťování systémů protiraketové obrany (ABM);

2019 – USA odstoupily od smlouvy o likvidaci raket krátkého a středního doletu (INF);

2020 – USA odstoupily od smlouvy o otevřeném nebi;

Počet zahraničních vojenských základů USA k roku 2018: více jak 700 (tento počet neustále vzrůstá)

b) vývoj na Ukrajině:

1990 – Deklarace státní suverenity Ukrajiny, v kapitole IX – Vnější a vnitřní bezpečnost, nalezneme prohlášení:

„Ukrajinská SSR slavnostně vyhláší záměr stát se permanentně neutrálním státem, bez účasti ve vojenských blocích a tři principy bez jaderných zbraní – nezískávat, neprodukovat a nenakupovat nukleární zbraně.“

1991 - Deklarace nezávislosti Ukrajiny;

1994 - Konference OBSE v Budapešti; Ukrajina přistoupila ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Vzdala se jaderných zbraní, které zůstaly na území Ukrajiny po rozpadu SSSR;

2008 – Summit NATO v Bukurešti rozhoduje o přijetí Chorvatska a Albánie. Zároveň je tu první pokus prezidenta USA o přizvání Ukrajiny do NATO;

2013 – Prezident Ukrajiny Janukovič pozastavuje přípravy asociační dohody s EU, v Kyjevě začínají nepokoje;

2014 - Vměšování USA do událostí na Ukrajině: *telefonát Victoria Nuland – kdo nesmí být v příští ukrajinské vládě a koho budou USA prosazovat;*

- únor - Představitelé Polska, SRN, Francie a RF podepsali dohodu o předčasných volbách na Ukrajině, které proběhnou pod kontrolou OBSE. Do té doby má legálně zvolený prezident Janukovič zůstat ve funkci. Týden nato je násilně svržen a přechází do RF. Mění se prezident, vláda i parlament. Do bezpečnostních a ozbrojených sil Ukrajiny jsou začleněny neonacistické bojovníky Azov, Právý sektor a další. Nová vláda deklaruje úmysl vstoupit do NATO;
- březen - Referendum na Krymu, pro připojení k RF. Účast 83%, pro připojení k RF hlasovalo 96% účastníků voleb;
- duben – začíná konflikt na Doněcku a Luhansku, který postupně přerůstá v občanskou válku;
- květen - Masakr v Domě odborů v Oděse;
- září - „Minsk I“ jednání mezi ukrajinskou vládou a představiteli Doněcké a Luhanské oblasti pod záštitou představitelů OBSE, Německa, Francie a RF;

2015 únor - „Minsk II“. Poté, co Minsk I nebyl plněn, došlo k další dohodě. Podstatou dohody bylo příměří mezi vládními jednotkami a separatisty a přechod na federalizaci Ukrajiny. Vládní jednotky příměří nedodržovaly, jednání o federalizaci nikdy vláda v Kyjevě nezahájila. **Francie, Německo i USA od toho ukrajinskou vládu prokazatelně odrazovaly;**

2015 - Americká Sněmovna reprezentantů schválila dodatek k zákonu o zahraniční vojenské pomoci, v němž zakazuje americkým instruktorům podílet se na výcviku příslušníků ukrajinského dobrovolnického praporu Azov a blokuje dodávky mobilních protiletadlových raket na Ukrajinu. Důvodem je to, že příslušníci jednotek Azov zastávají „otevřeně neonacistické názory“, používají symboly hitlerovské divize SS Das Reich a propagují teze o převaze bílé rasy a autokratické diktatuře. **Později USA od tohoto požadavku ustupují;**

- 2017 – USA začínají vyzbrojovat Ukrajinu účinnějšími zbraněmi, např. protitankovými střelami Javelin;
- 2014 – 2022- pokračuje genocida ruský mluvících občanů Ukrajiny, zejména v oblasti Doněcka a Luhanska. Na tom se podílí zejména neonacistické vojenské složky ukrajinské armády (Azov, Pravý sektor, atd.);
- 2022 19. února - Prezident Zelenský na bezpečnostní konferenci v Mnichově prohlašuje, že Ukrajina zvažuje odstoupit od smlouvy o nešíření jaderných zbraní (jinak řečeno - Ukrajina zvažuje získat jaderné zbraně);
- 2014 – 2022 – byly na Ukrajině přijímány zákony potlačující lidská práva (zákaz používání ruského jazyka atd.), zákonů a dalších právních norem z úrovně prezidenta a vlády, které rehabilitovaly ukrajinské kolaboranty s nacistickým Německem a příslušníky ukrajinských vojenských útvarů bojujících v době 2. světové války po boku nacistického Německa a těch, kteří se v poválečných letech podíleli mimo jiné i na vraždění občanů ČSR.

Finále:

14. června 2021 - NATO na svém výročním summitu v Bruselu vydalo následující komuniké: „*Opakujeme rozhodnutí přijaté na summitu v Bukurešti v roce 2008, že Ukrajina se stane členem Aliance s akčním plánem členství (MAP) jako nedílnou součástí procesu;*
10. listopadu 2021- Ministr zahraničí Antony Blinken a jeho ukrajinský protějšek Dmytro Kuleba podepsali dokument - "**Americko-ukrajinskou chartu strategického partnerství**". *Cílem obou stran, uvádí se v dokumentu, je "zdůraznit ... závazek k tomu, aby Ukrajina provedla hluboké a komplexní reformy nezbytné pro plnou integraci do evropských a euroatlantických institucí."*
17. prosince 2021 poslala Moskva Bidenově administrativě a NATO samostatné dopisy, v nichž požadovala písemnou záruku, že:
- 1) Ukrajina nevstoupí do NATO,
 - 2) žádné útočné zbraně nebudou umístěny v blízkosti ruských hranic
 - 3) jednotky a vybavení NATO přesunutá do východní Evropy od roku 1997 budou přesunuty zpět do západní Evropy.
21. prosince 2021 – Prezident RF uvedl: "*To, co dělají, nebo se snaží nebo plánují dělat na Ukrajině, se neděje tisíce kilometrů od našich státních hranic. Je na prahu našeho domu. Musí pochopit, že už prostě nemáme kam ustoupit. Opravdu si myslí, že tyto hrozby nevidíme? Nebo si myslí, že budeme jen nečinně přihlížet hrozbám pro Rusko?"*
- leden 2022 - *USA i NATO odmítají tyto nejdůležitější ruské požadavky, a zvyšují stavy vojsk NATO ve východní Evropě a zintenzivňují dodávky zbraní na Ukrajinu.*
24. 2. 2022 – *Ruské ozbrojené síly zahajují bez rozhodnutí RB OSN vojenskou operaci na Ukrajině*

Výše uvedená fakta jsou bezesporu známa našemu premiérovi, a nejen jemu. V článku jsem uvedl jen holá fakta. Jsem ale přesvědčen o tom, že komentáře není třeba. Premiér Fiala ve svém projevu obvinil prezidenta RF V. Putina mimo jiné také z toho, že je příčinou všech ekonomických, finančních a dalších potíží, se kterými se v současné době potýká nejen ČR, ale které mají globální dopad. Nebudu se zde zabývat vyvracením této další lži. Stačí, když si

čtenář tohoto článku porovná časový sled a důsledky sankcí přijímaných USA a EU vůči RF a následků, které tyto sankce mají prakticky na celý svět.

Ignorování oprávněných požadavků RF ze strany USA a členských zemí NATO je zde evidentní. Jde především o zneužití Ukrajiny k prosazování svých vlastních zájmů. Tato válka je válkou zástupnou. Vůbec nejde o Ukrajinu. Válka na Ukrajině je jen kouřovou clonou, která má zakrýt to podstatné, co se děje mimo dohled masmédií. Jde o celkové přeformátování globálních vztahů mezi velmocemi.

Doporučuji, aby si čtenáři položili několik otázek a pokusili se na ně odpovědět: Proč nás premiér Fiala staví na stranu podporovatelů neonacistů a to nejen na Ukrajině, protože neonacisté zdvihají své hlavy i jinde? Proč premiér lže občanům ČR, kteří mu dali svoji důvěru a zvolili ho svým premiérem? Proč obelhává občany, kteří si ho platí ze svých mnohdy těžce vydělaných peněz a volili ho proto, aby jim pomohl překonávat těžkosti, které sami nezavinili? Aby jim zabezpečil to, že budou žít důstojným životem nejen oni, ale i naši potomci? Co sleduje tím, že nás vědomě vleče do vážné ekonomické, sociální, bezpečnostní a dalších krizí?

Já jsem si na tyto otázky odpověděl a výsledkem je mé přesvědčení o tom, že by naši zástupci v Poslanecké sněmovně neměli váhat s vyslovením nedůvěry této vládě. Bez ohledu na to, že nás již za pár dnů čeká předsednictví v EU. Myslím, že právě tento fakt je dalším pádným argumentem (nejen kauza Hlubuček) pro vyslovení nedůvěry vládě vedené P. Fialou.

Ladislav Petráš

Červen 2022